

Verslag van het boek “Ik ben niet bang”, auteur Niccolo Ammaniti op dinsdag 27 februari 2018, voor het eerst in “Het Forum”.

Wat vonden wij van dit verhaal:

- Gerda: Bizar verhaal, leest als een trein, goed geschreven, maar zij heeft medelijden met het jongetje.
- Joke: Een boek over kinderen, prachtig boek, de hitte goed beschreven.
- Janny: Mooi boek, meeslepend verhaal, vooral de verantwoordelijkheid die het ene jongetje voor het andere jongetje voelt.
- Nelleke: Mooi boek, karakter goed beschreven, de hitte en de troosteloosheid zijn goed beschreven, een verhaal dat de moeite waard is.
- Marné: Mooi boek, met sfeerbeschrijving, met karakter, met angst en onzekerheid.
- Richtje: Origineel, spannend verhaal over een dapper jongetje.
- Annelies: Had er een onheilspellend gevoel bij, een griezelige sfeer. Heeft het niet uitgelezen.
- Wil: Zeer spannend boek, prachtige sfeerbeschrijving.

Over de auteur:

Niccolo Ammaniti is geboren in Rome in 1966 en woont tegenwoordig in Toscane. Hij heeft een studie biologie gedaan, doch niet afgemaakt.

Geschreven werken:

- 1994 Kieuwen
- 1996 Het laatste oudjaar van de mensheid
- 1999 Ik ben niet bang
- 2012 Een delicaat moment
- 2006 Zo God het wil [dit werk leverde hem de Premio strega op, zijnde de belangrijkste literatuurprijs in Italië].
- 2009 Laat het feest beginnen
- 2015 Ik haal je op en neem je mee.

De inhoud van het boek:

Het verhaal speelt zich af in Acque traverse: een gehucht van enkele huizen in het diepe zuiden van Italie.

Een paar vrienden uit het dorp verenigen zich. De leider wordt “doodskop” genoemd, een autocratisch figuur die straf kan uitdelen. Er wordt nogal gewedijverd.

Wie verliest krijgt straf en moet een opdracht uitvoeren.

Dit overkomt Michele. Hij moet over de bovenverdieping van een verlaten huis lopen.

Daar doet hij een vreselijke ontdekking. Hij vindt een jongen, geketend. Michele denkt eerst dat hij dood is, maar dat blijkt niet het geval. Hij vertelt de anderen hier niets over: het is zijn geheim.

Maar deze ontdekking zet zijn leven op zijn kop. Wat te doen? Hij brengt eten en drinken naar de jongen, die naar later blijkt ontvoerd is en waar een losprijs voor wordt gevraagd.

Ook de volwassenen in het dorp zijn op de hoogte, maar iedereen zwijgt.

De kracht van het verhaal is dat Ammaniti de belevingswereld van een kind goed kan overbrengen. Je wordt meegezogen in de belevingswereld van een 9-jarige. Er is een gruwelijke realiteit, die veroorzaakt reële angsten en magische angsten naast elkaar voor de jongen, waar hij op die leeftijd niet aan toe is.

Het is een spannend verhaal met een open einde.

Ammaniti's boeken behoren tot het genre: coming of age. Hij behoort tot een schrijversgroep van relatief jonge Italiaanse auteurs, die een nieuw soort literatuur schrijft, zijnde ruig, gewelddadig, conventieeloos.

De ontdekking dat Michele's vader te maken heeft met de ontvoering, brengt hem in een loyaliteitsconflict. Het verhaal is een clash tussen kindertijd en volwassenheid, waarbij de held, in dit geval Michele's vader, abrupt van zijn voetstuk valt!

Maart 2018

Wil Hoff